

سطل آشفالی
آتش نزدّم!

۲ صفحه

فرمان تحریم انتخابات عراق
توسط مقتدی صدر

۱۱ صفحه

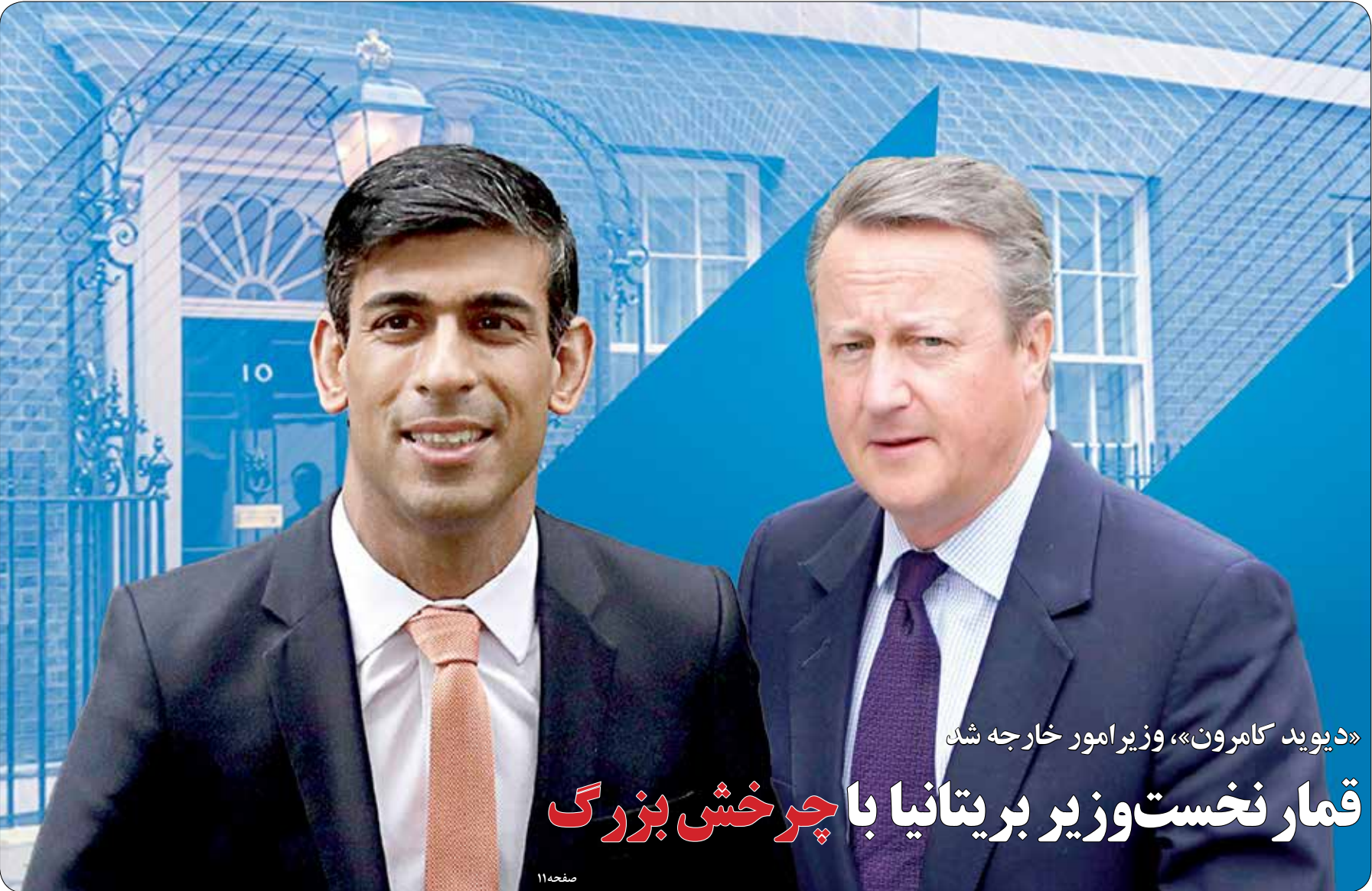
حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

سه‌شنبه ۲۳ آبان ۱۴۰۲ - ۲۹ ربیع الثانی ۱۴۴۵ - ۱۴ نوامبر ۲۰۲۳ - سال بیست و دوم - شماره ۶۱۳۰ - ۱۲ صفحه - ۷۰۰۰ تومان

خروج نخبگان تحت تاثیر مشکلات معیشتی و ناامیدی ادامه دارد

آخرین وضعیت مهاجرت ایرانیان

۷ صفحه

«دیوید کامرون»، وزیر امور خارجه شدن

قمار نخست‌وزیر بریتانیا با چرخش بزرگ

۱۱ صفحه

چالش لحظه آخری قالیباف

در صندلی ریاست

بگومگوهای چندساله نادران و قالیباف حالا به مرحله تحنن و استعفا رسیده و آقای رئیس در ماه‌های آخر ریاستش باید با چالش استعفايي یک نماینده منتقد به نحوه ریاستش روبرو شود. فقط چندماه تا پایان ریاست قالیباف بر مجلس یازدهم باقی مانده است. عزم او تکیه زدن بر کرسی ریاست مجلس آینده است اما نه این ۴ سال برای او راحت سپری شد نه پیش‌بینی‌ها از ریاست او بر مجلس آینده چندان قطعی و...

۲ صفحه

بی توجهی به مدارس

فرسوده در پایتخت

مدارس فرسوده در تهران کم نیستند، اما در طول این چندسال کمتر مسئولی بوده که به چنین دغدغه مهمی توجه کند و به آن بپردازد. از داستان پر پیچ و خم بافت فرسوده و خانه‌های پایتخت که بگذریم، گذرمان حداقل برای یک بار که شده به مدرسه افتاده، مدرسی که رنگ لعاب همیشگی خودشان را با چاشنی طعم درس و شور و موفقیت نشان می‌دهند و هرساله تعداد زیادی از دانش‌آموزان در...

۴ صفحه

باز پس‌گیری زمین؛ مکمل

ابطال پتروشیمی میانکاله

برونده پتروشیمی میانکاله با ابطال موافقتنامه ساخت این واحد از سوی وزارت نفت بسته شد و حالا دوستداران محیط زیست انجام اقدامات جدی دیگری را مکمل این تصمیم دولت می‌دانند که بازپس‌گیری و اعاده به وضع سابق زمین واگذار شده به سرمایه‌گذار پتروشیمی و تعیین ضوابط ویژه حفاظت از ذخیره‌گاه‌های زیست‌کره برای جلوگیری از دست‌اندازی‌های مشابه از جمله آن است. مرتع ۹۰ هکتاری حسین‌آباد که...

۸ صفحه

سر مقاله

سجاد عبادی

دور اخیر جنگ اسرائیل و فلسطین، پس از هفت دهه بحران بی‌پایان بین‌المللی ابعاد جدیدی نسبت به مفاصمات مسلحانه سال‌های گذشته دارد.

حماس و جهاد اسلامی، دو جنبش اسلام‌گرای فعال در نوار غزه به دادخواهی «هموطنانشان» در کرانه باختری و بیت‌المقدس حمله به قلب سرزمین اشغالی را آغاز کردند. حماس، جریان سیاسی حاکم بر نوار غزه از سال ۲۰۰۶ و زمانی که سازمان آزادیبخش فلسطین (فتح) نتیجه انتخابات پارلمانی را نپذیرفت، هیچگاه در حمایت از سرزمین رقیب به میدان نیامده بود. ویژگی دیگر دور اخیر بحران، تظاهرات گسترده آوران فلسطینی ساکن اردوگاه‌های لبنان و اردن در مرزهای این دو کشور با اسرائیل است.

پس از آن بود که اشغالگران تجاوزات جدید خود علیه نوار غزه را به بهانه پیشگیری از عملیات جهاد اسلامی آغاز کردند. در وهله نخست باید به

سر گیجه صهیونیستی

این نکته توجه کنیم که رژیم صهیونیستی در مرحله جدید قصد دارد جنگ را صرفاً محدود به درگیری با جنبش جهاد اسلامی کرده و این جنبش را از سایر گروه‌های فلسطینی جدا کند. در واقع صهیونیست‌ها که تجربه تلخی در مواجهه با کل مقاومت فلسطین دارند این بار می‌خواهند با فریب افکار عمومی فلسطین وانمود کنند که تنها با جهاد اسلامی مشکل دارند و می‌خواهند با این جنبش بچکنند تا امید آنها برای کسب دستاورد از این جنگ بیشتر باشد. در حال حاضر نیز صهیونیست‌ها در نتیجه بن‌بست سیاسی این رژیم و رفتن به سمت یک انتخابات جدید در کنست نیاز به دستاوردی هرچند نمایشی دارند. به ویژه اینکه «پائیز لاپید» نخست‌وزیر کابینه انتقالی اسرائیل نمی‌خواهد تحت هیچ شرایطی در انتخابات ماه نوامبر، این منصب خود را از دست بدهد.

از سوی دیگر تداوم جنگ و افزایش شمار قربانیان و شهادت شهروندان فلسطینی به منزله عامل فشاری بزرگ بر جنبش حماس خواهد بود که گزینه بی‌طرفی را در این جنگ در پیش گرفت به‌خصوص که شاخه نظامی حماس به گفته منابع آگاه از این انتخاب راضی نبوده و توجیحات رهبران

رسانه‌ای که از دست رفت

البته باگ بزرگ این موضوع انجاست که قاطبه مخاطبان (مردم) حاضر نیستند ذائقه مسئولان را طویلی مواجه هستیم که در مدیریت جدید تغییر ریل داده و به طور کلی اصول‌اش تغییر کرده است.

بنابراین در مواجهه با چنین رسانه‌ای که چنین اصولی را برگزیده دیگر نه نقد کارساز است نه توصیه. رسانه مذکور در حال حاضر اعتقاد راسخ دارد که اصول‌اش درست است و براساس همین اصول رویکردهای خود را برمی‌گزیند. این رسانه براساس همین رویکردها نیز ذائقه مخاطب کمترین اهمیتی ندارد و مخاطب در حقیقت محکوم است ذائقه مدیران و مسئولان این رسانه را بشنود / ببیند و بیذیرد. به عبارت ساده صدواسیمما با مردم هماهنگ نمی‌شود بلکه این مردم هستند که باید با این رسانه هماهنگ شوند! *حقوقدان

فریدون بهلول*

یادداشت

فریدون بهلول*

این روزها دیگر در مورد تلویزیون و رویکرد آن نوشتن کاری به شدت عیب است. ما با رسانه‌های روبرو هستیم که حتی بخش اعظم حامیان‌اش هم حاضر به حمایت از آن نیستند زیرا در دست کسانی است که به حق جزو اقلیت جامعه محسوب می‌شوند اما تلاش می‌کنند به هر شکل ممکن آنچه مطلوب خودشان است را به اکثریت مردم دیکته کنند.

در واقع شما زمانی می‌توانید این رسانه را انذار دهید که دچار خبط و خطایی باشد و به قصد اصلاح امور وارد میدان شده و توصیه‌هایی می‌کنید. حال ممکن است این توصیه‌ها لحاظ شود و یا اینکه مدیران تلویزیون معتقد باشند که رویکردی

تحلیل

الماتیور بررسی کرد

دیپلماسی غزه اردوغان

اما نگرش آنها به مسئله فلسطین، تفاوت چشمگیری دارد. ترکیه از ایجاد یک کشور فلسطینی در محدوده مرزهای ۱۹۴۷ حمایت می‌کند اما ایران از شناسایی اسرائیل رویگردان است و خواهان تشکیل یک کشور مشترک از مسلمانان، یهودیان و مسیحیان است. حمایت اردوغان از حماس هم با حمایت ایران که گروه‌های فلسطینی را تسلیح می‌کند، بسیار متفاوت است. رابطه آنکارا با حماس بعید است که هیچ‌گاه به سطح حمایت تهران برسد.

اگر ترکیه روابطش با اسرائیل را قطع کند، یک پیروزی برای ایران است اما به نظر می‌رسد که اردوغان چنین خیالاتی ندارد. وی هفته گذشته گفت که نتایج را به عنوان یک «طرف تماش» خط زده و همزمان اشاره کرد که رئیس اطلاعات ترکیه، ابراهیم کالین، به تماس خود با مقامات اسرائیلی و حماس ادامه می‌دهد. اردوغان گفت: «من پس از دیدارهایم در نشست سران سازمان همکاری‌های اسلامی در این باره تصمیم خواهم گرفت اول ببینیم که حال و هوای آنجا چگونه است. اما قطع رابطه کامل رخ نخواهد داد.»

ماه گذشته همزمان با تشدید جنگ در غزه، اردوغان پروتکل عضویت سوئد در ناتو را امضا کرد و آن را برای تصویب به پارلمان فرستاد؛ نشانه‌ای از عدم تمایلش به افزایش تنش در روابط دشوار آنکارا با واشنگتن. حامیان اردوغان هفته گذشته از اینکه پلیس ترکیه برای متفرق کردن معترضان طرفدار فلسطین در نزدیکی پایگاه هوایی اینچلیک، محل استقرار نیروهای آمریکایی، از گاز اشک آور و ماشین‌های آب پاش استفاده کرد، شگفت زده شدند. از این گذشته، درخواست یک خیریه اسلامی برای قطع روابط با اسرائیل هم با مخالفت اعضای حزب عدالت و توسعه به رهبری اردوغان روبه رو شد. عبداللّه‌پهان درباره دیگر مسائل دوجانبه امنیت –ایران گفت که دو طرف توافق کرده‌اند امنیت مرزی‌شان را تقویت کنند، گذرگاه‌های مرزی تازه و نیز مناطق تجاری آزاد ایجاد کنند و نشست شورای سطح بالای همکاری‌های دوجانبه را تشکیل دهند. ایران منتظر است ببیند که پیشنهاد ترکیه برای یک پلتفرم مشورتی منطقه‌ای چگونه عمل خواهد کرد. این پلتفرم شامل ارمنستان، آذربایجان، گرجستان، ایران، روسیه و ترکیه می‌شود.

همگرایی بر سر فلسطین، دست آخر، تاثیر اندکی بر حل و فصل مشکلات دشوار دوجانبه در زمینه مشکلات آب‌های فرامرزی و دیگر مسائل دو جانبه خواهد داشت.

فوری تقلا می‌کند و به موضع مشترک مورد انتظار در اجلاس سران سازمان همکاری‌های اسلامی در ریاض اهمیت می‌دهد. با این حال، این واشنگتن است که باید برای یک آتش بس متقاعد شود. ظاهراً تازهای به پیوندهایش با تهران داده است. رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه با پرهیز از «تروزیست» خواندن حماس و توصیف آن به عنوان «گروه مجاهدین آزادی بخش»، تهران را خرسند کرد. او در نشست ریاض هم‌پای ایران علیه اسرائیل موضع‌گیری کرد. جالب اینجاست که ابراهیم رئیسی رئیس جمهوری ایران در این اوضاع به آنکارا خواهد رفت.

به نظر می‌رسد که ترکیه و ایران در پی آن هستند که ببینند آیا همگرایی‌شان در غزه می‌تواند به حل و فصل پرونده‌های دشوار دوجانبه بینجامد. قرار است ابراهیم رئیسی، رئیس جمهوری ایران در سال ۲۰۰۹، در پی پرخاش رجب طیب اردوغان به شیمون پرز، رئیس جمهوری وقت اسرائیل در داووس و نیز پس از قطع روابط ترکیه – اسرائیل در سال ۲۰۱۰، همگرایی‌های مشابهی میان تهران و آنکارا شکل گرفته بود. دشوار است که این نزدیکی‌های موقت بتواند ناسازگاری در سیاست‌های ترکیه و ایران در منازعه اسرائیلی – فلسطینی را از میان بردارد یا اختلاف بنیادین در پیوندهای دوجانبه‌شان را حل و فصل کند.

هرچند رسانه‌های ایران به موضع ترکیه استناد می‌کنند که بگویند ایران در رویکردش در قبال فلسطین تنها نیست، اما اردوغان اجازه نداده که خشمش در قضایه فلسطین به نقطه قطع روابط با اسرائیل و ایالات متحده برسد. در چند روز نخست پس از حمله هفتم اکتبر حماس به اسرائیل، اردوغان سکوت کرد، حال به دلیل نگرانی از فلج شدن روند تازه عادی‌سازی با اسرائیل یا به امید ایفای نقش یک میانجی در این منازعه. اما همین که اوضاع در غزه وخیم شد، اردوغان هم به تنظیمات کارخانه بازگشت، امدهای او به میانجیگری از میان رفت ضمن آنکه خبر درخواست از اسماعیل هنیه، رهبر حماس برای خروج از استانبول در پی حمله هفتم اکتبر هم شرمساری به بار آورد. پس پایه برخی گزارش‌ها، هنیه این ماه و در پی تماس تلفنی با اردوغان، دوباره برای گفت‌وگو با او به ترکیه برگشت. البته تماس‌های آنکارا با اسرائیل هم ادامه داشته است. با همه این احوال، به نظر می‌رسد که دیپلماسی غزه اردوغان، به رغم دهها تماس و دیدار، راه به جایی نبرده است. اردوغان نتوانست حتی در نشست سوم نوامبر سران کشورهای ترک زبان که این‌همه برایش اهمیت قائل می‌شود، بیانه دلخواهش را به تصویب برساند. سخنانش در جمع خبرنگاران به هنگام پرواز برگشت به آنکارا، نشان داد که تصمیم گرفته است بر سه هدف تمرکز کند. هدف نخست، انتقال کمک‌های بشردوستانه به غزه. ده هواپیمای حاوی کمک، ترکیه را به مقصد مصر ترک کردند اما این تدارکات هنوز به غزه وارد نشده است. دوم، اردوغان برای برقراری یک آتش بس

پایگاه خبری مردم‌سالاری آنلاین

www.mardomsalari.ir

روزنامه مردم‌سالاری

www.mardomsalari.ir/newspaper

